

ræfning ved Anbefaling af den Bane, de ønske, er der ingen Grund til ikke at gjøre det. Skulde man have Spørgsmaalet frem, saa maatte man tænke sig, at Valget stod imellem en Løgstør—Viborg Bane alene og en Løgstør—Hobro Bane alene, og saa vilde Enigheden nok falde bort, idet Viborgs Opland vilde ønske en Viborg Bane, Hobros Opland en Hobro Bane; hvorledes Løgstør vilde stille sig, er meget tvivlsomt; det vilde maaske sige: Lad os saa hellere komme til Hobro, saa kunne vi da faae vore Udførselsprodukter noget nærmere til Aalborg.

Saa er der et andet Mindretal, der foreslaar, at man i Stedet for den af Regjeringen foreslaaede Jernbane skal bygge en Jernbane fra Løgstør til Viborg med Sidebane til Arden. Om dette Forslag skal jeg bemærke, at det, i det Mindste saa vidt jeg kan skjønne, næruuest et Kompromisforslag. Det er fremkommet som et Surrogat for en Bane op til Aalborg eller til en Station nærmere ved Aalborg. Da man har kunnet indse, at man ikke har kunnet naae dette, har man sagt: Lad os saa i Stedet for en Bane til Hobro faae en Bane til Arden, vi ville derved komme i lettere Forbindelse med Aalborg for vore Exportgjenstande, idet Veien vil blive et Par Mil kortere. At gaa til Arden frembyder den Fordel fremfor at forlange et nordligere Punkt, at man saa tør gjøre Regning paa, at man ikke nede fra Randers eller Aarhuskanten vil reise Modstand imod Baneprojektet af Frygt for, at dette skulde føre hele Himmerlandstrafiken op til Aalborg. Det er derfor i Virkeligheden et Kompromisforslag, men som alle Kompromisforslag et tarveligt Projekt. Fordelen derved er ikke meget stor, som sagt, hovedsagelig den, at man kommer nærmere til Aalborg, saa vidt jeg kan skjønne dog ikke mere end to Mil; i hvert Tilfælde er det ikke mere end et Par Mils Binding, om man gaar over Arden i Stedet for over Hobro op til Aalborg. Og for denne ringe Fordel offerer man meget Andet. Det er for det Første til Forurettelse for den nærmeste Del af Hobros Opland, der, for saa vidt det vilde kunne benytte denne Bane, vilde faae længere Wei til Hobro end ellers. Men det er navnlig en Uret mod Hobro. Det kan ikke nytte Noget, at det ærede Mindretal i sin Betænkning siger, at det ikke vil være til Forkleinselse for Hobro, da Hobro ikke vil lide stort ved, at en Bane fra dets Opland bliver to Mil længere. Der er ikke Tvivl om, at Hobro vil lide overmaade meget derved; naar Veien til Hobro bliver to Mil længere og Veien til Aalborg to Mil kortere, kan man være vis paa, at Banen

vil drage en stor Del af Hobros Opland op til Aalborg. Den vil dernæst være til betydelig Skade for Ribe. Medens Regjeringsbanen gaar i en antagelig Afstand fra Ribe, vilde denne Bane komme betydeligt længere op mod Ribe og altsaa blive til langt større Skade for denne By. Ganste vist vilde en Del Landboere navnlig op ad Løgstørkanten vinde Noget ved Banen, men andre tabe ved den. Den Del af Himmerland, der ligger ned mod Gjedsted, vilde saaledes faae en Del længere til Jernbane end efter Regjeringens Forslag, og jeg antager ikke, at man vilde finde tilstrækkelig Opreisning derfor i, at Jernbanekjørslen til Aalborg blev et Par Mil kortere. Udvalgets Flertal skal derfor bestemt fraraade Vedtagelse af denne Bane. Der er anført et Argument for den, som jeg skal sjenke nogle Bemærkninger, nemlig at Ardenbanen vilde blive en bekvem Jernbane for de Skove, der ligge omkring Arden Station. Det kan jo ganste vist ogsaa have sin Betydning, idet den vestlige Del af Himmerland er blottet for Skove og derfor har Mangel paa Træ; det vilde ganste vist være en Fordel for den Del af Himmerland, om den kunde faae en lettere Adgang til Skovene. Smidertid maa man huske paa, at de ikke ere helt afstaarne fra dem. Det Hele dreier sig om en 2 Mil længere Kjørsel over Hobro. Det er, forekommer det mig, for lille et Henhyn til deryaa at stille Spørgsmaalet om, hvor man skal lade Banen udmunde. Saa findes der blandt Adresserne en Henvendelse til Nigsdagen fra Skoveierne, hvor de anføre deres Interesser til Støtte for, at Banen skal gaa til Arden, idet de gjøre gjældende, at de have saa ondt ved at optage Konkurrencen med de svenske Træprodukter, som indføres her i Landet, hvorimod Banen, naar den gik til Arden, vilde lette dem i at faae deres Produkter affatte til ordentlige Priser. Det forekommer mig rigtigt nok at være temmelig ubestødet af disse Skoveiere, naar vi huske paa hvorledes Stillingen er. Midt igjennem Skovdistriktet gaar den østjydske Jernbane, hvor de have Arden Station og vel ogsaa gjerne kunde faae et Par Holdepladser for Godstransporten. Ud denne Bane have de et langt større Marked for deres Produkter, end at de paa nogen som helst Maade kunne tilfredsstille dets Behov. Er det ikke tilstrækkeligt for dem til at optage Kampen med de udenlandske Skoveiere, tror jeg ikke, det vil hjælpe dem Noget at faae Arden-Banen tillige. Der er endnu til Støtte for Arden-Banen fremkommet Betragtninger om Henhynet til Østhimmerland. De ere komne frem i Udvalget og ogsaa i Dag, og der er til den høitkerede Formand